

den Smule Kaffe og andre Delikatesser, hvormed de forsynes af den kgl. grønlandske Handel. Hvad der her er foreslaaet, er i Virkeligheden ikke noget, som de kjøbenhavnske Røgmænd finde paa for derigennem at mele deres egen Kage; det er et Spørgsmaal af meget stor Vigtighed. Det er en Indledning til Aabningen af de grønlandske Fjorde for et stort og rigt Fiskeri, for Erhvervskilder, som nu ligge fuldstændig brak. Begyndelsen til at opdyrke disse Erhvervskilder vilde være den, at den grønlandske Handel, der jo i Forvejen ikke tjener saa store Penge eller har saa mange Varer at handle med, at den ikke gerne vil have flere og mere at tjene, tog denne Sag op og sagde til Grønlænderne: Skaf I os al den Hellefisk, I kunne, eller saa meget, som I kunne transportere, saa købe vi den af jer til en billig Penge og sende den ned til Kjøbenhavn og gøre Penge af den til vor egen og Landets Fordel. Derved vilde Sagen komme ind i en god Gænge. Fisken vilde blive fanget, og Grønlænderne vilde tjene noget til Livets Ophold; at der samtidig vilde falde noget af til de kjøbenhavnske Røgmænd, kan kun glæde os alle sammen. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 89, der gaar ud paa, at denne Sag henvises til Indenrigsministeren. Naar der i Betænkningen staar en Bemærkning om, at det ses ikke, at Sagen har været hos Ministeren, maa jeg oplyse, at denne Sag har været hos Ministeren før, ikke hos den nuværende Minister, som vi have den Glæde at se her for os, men hos hans Forgænger, men der har været Afvisning over hele Linien. Overalt, hvor Folk have villet komme og røre ved den grønlandske Handel, eller i det hele taget Forholdene i dette lukkede Land, Grønland, har det været som at løbe Panden mod en Jerndør. Intet Menneske har kunnet faa Lov dertil. Vi have set det Særsyn, at selv nu, da Tiderne have skiftet, har det faldet danske Videnskabsmænd, som vilde rejse op for at undersøge, hvorledes Landet ser ud og beskrive det for deres Landsmænd, vanskeligt at faa Lov dertil, men at komme der op for selv at tjene Penge eller for at lære Grønlænderne at tjene til deres Livs Ophold, har til Dato været en Umulighed for lysthavende. Jeg haaber, at Forholdene nu ville ændre sig til det bedre i den Retning, og at dette Andragendes Skæbne ikke skal lide under den maaske tilstedeværende formelle Mangel, at der ikke har været et Andragende

inde, som er afvist af den nuværende højtærede Indenrigsminister. Jeg vil altsaa foreslaa det høje Ting, at det resolut stemmer imod Finansudvalgets Beslutning og stemmer for at henvise dette Andragende om denne vigtige Sag til Indenrigsministeren. Jeg tror, at Sagen der vil være i gode Hænder, idet jeg jo ved, at Sager angaaende den grønlandske Handel ere stærkt paa Tale og Genstand for Omtanke i dette Ministerium.

Medens jeg har Ordet, maa jeg gøre en lille Trykkeribemærkning. Paa Ændringsforslagsbladet faar jeg Æren ikke blot for at have stillet dette Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 89, men der tillægges mig tillige Skylden for at have stillet et Forslag til Betænkningens Nr. 114 om et Andragende fra talrige Beboere af Syd-Langeland. Jeg maa sige, at jeg kender ikke noget som helst dertil, og jeg fralægger mig ethvert Ansvar i den Henseende.

Formanden: Det omhandlede Ændringsforslag, ovenfor betegnet som Nr. 3 udenfor Betænkningen, er ikke stillet af det ærede Medlem, men af et andet navngivet Medlem.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning over for det Andragende, som det ærede Medlem saa ivrigt motiverede, og som vi vist heller ikke i Finansudvalget have noget særligt imod, at vi ogsaa have haft det til Behandling i Formiddag i Finansudvalget, da vi saa, at det ærede Medlem vilde stille Ændringsforslag. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at den eneste Grund, vi have haft til ikke at følge ham har været den, at hele denne Sag om den grønlandske Handel og alt, hvad dertil hører, som den ærede Indenrigsminister maaske vil oplyse, naar han nu faar Ordet, er under Overvejelse i Ministeriet. Jeg vil derfor raade det ærede Medlem til at tage sit Ændringsforslag tilbage og ikke faa en Styrkeprøve i Stand over for denne Sag. I alt Fald maa jeg paa hele Finansudvalgets Vegne af den anførte Grund anbefale det høje Ting at stemme imod en Henvisning. Naar Spørgsmaalet om den grønlandske Handel og alt, hvad dertil hører, gentagne Gange har været debatteret i Finansudvalget i Vinter, og naar vi vide, at hele Sagen er under Overvejelse i Ministeriet, have vi ment, at der ingen Grund var til at henvise Andragendet efter de Oplysninger, som vi havde, men som det ærede Medlem selv-